

พฤติกรรมการใช้ “โครงการคนละครึ่ง” ของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต Consumer behavior of “50:50 Co-Payment Scheme” of people in Thalang District, Phuket Province.

ธนากร นิจารุณ, ยุโร การพงศ์ศรี, พัลภา ศรีไฟโรมนกุล และวัชรวาดี นิรุติธรรมรา¹
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์ การวิจัย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต เพื่อศึกษาความพึง พولใจในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้ โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนใน พื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ตที่มีสิทธิในโครงการคนละครึ่ง จำนวน 384 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่จะมีอายุเฉลี่ย 18-23 ปี มีสถานะนักเรียน/ นักศึกษามากที่สุด มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท มีรุ่นการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี พฤติกรรมการใช้ โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต รับรู้ข่าวสารโครงการจากเว็บไซต์เป็นส่วนใหญ่ ประเภท สินค้าที่ใช้ซื้อส่วนใหญ่เลือกซื้ออาหาร/ผลไม้ ประโยชน์ของโครงการคนละครึ่ง ส่วนใหญ่คิดว่าช่วยลดค่าใช้จ่ายได้ในหลาย ๆ โดยมีความพึงพอใจการใช้โครงการคนละครึ่งในด้านความนิยม มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการใช้งาน และด้านความ ปลอดภัยในการใช้งาน ผู้ตอบสอบถามมีปัญหาและอุปสรรคในการใช้โครงการคนละครึ่ง ด้านวิธีการใช้มากที่สุด รองลงมาเป็น ด้านแอปพลิเคชัน

คำสำคัญ: โครงการคนละครึ่ง, พฤติกรรมผู้บริโภค

Abstract

The research aimed 1) to study the behavior of using the 50:50 Co-Payment Scheme of people in Thalang district, Phuket province, 2) to study the satisfaction of using the 50:50 Co-Payment Scheme, and 3) to study the problems and obstacles in using the 50:50 Co-Payment Scheme. The population was people in Thalang District, and the sample of the research was 384 people in Thalang District, Phuket Province who had applied for the scheme. The tools used for data collection were questionnaires. Data was analyzed by descriptive statistics.

The results showed that most of the respondents were male. Most of them had an average age of 18-23 years, mostly had the student status, and they had monthly income between 5000-10,000 bahts. The respondents' education was lower than a bachelor's degree, and they knew the scheme news mainly from website. The type of product which people purchased through the scheme was mainly food and fruit. The benefits of the 50:50 Co-Payment Scheme were several, but the most important of them all was to help people reduce daily costs. The high satisfaction was from popularity of the scheme following by usage ability, and usage safety. Some problem and obstacle were found. The most problematic ones were methodology and application respectively.

Keywords: the 50:50 co-payment scheme, consumer behavior

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2562) การระบาดของโรคโควิด-19 ที่แพร่กระจายไปทั่วโลกได้สร้างผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานและการค้าระหว่างประเทศทั่วโลก ทำให้การท่องเที่ยวหยุดชะงักอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน และคนหลายล้านคนต้องเผชิญกับโอกาสที่จะตกงาน รัฐบาลทุกประเทศได้ออกมาตรการกระตุนเศรษฐกิจอย่างเข้มข้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง ส่งผลให้ประเทศไทยและต่างประเทศได้ดำเนินการใช้ “มาตรการล็อกดาวน์” เป็นมาตรการที่ควบคุมถึงการจำกัดการเดินทาง การยกเลิกกิจกรรมในพื้นที่สาธารณะ ไปจนถึงการกักตัวเองภายในบ้านพัก เพื่อยับยั้งเชื้อไวรัสระบาดเพิ่มขึ้นด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้คนไม่สามารถใช้ชีวิตแบบปกติได้อย่างเดิม ทำให้ประชาชนต้องใช้ชีวิตข้างนอกแบบ ชีวิตปกติใหม่ (New normal) ที่หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องจากมีบางสิ่งมาระบบท จนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คุณในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย และต้องเว้นระยะห่างจากสังคมหรือที่เรียกว่า Social Distancing เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส เพื่อให้ผู้ติดเชื้อมีจำนวนลดลง จนสามารถควบคุมได้ เมื่อเราเว้นระยะห่างกัน ไม่มีการสัมผัสกัน โอกาสติดเชื้อก็จะลดลงไป โรคระบาดทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยได้รับผลกระทบหนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ กองทุนการเงินระหว่างประเทศได้กล่าวว่า จีดีพีของไทยหดตัวลงร้อยละ 6.7 ในปี 2563 ปรับลดจากเดิมขยายตัวร้อยละ 2.5 รัฐบาลประกาศมาตรการช่วยเหลือต่างๆ รวมทั้งการยกเว้นภาษีอากรตั้งแต่ 1.9 ล้านล้านบาท (น้ำตาล บุญการณ์, สินแพทัย ลำลูกกา, สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ 2563)

ต่อมากระทรวงการคลัง เปิดเผยว่า ครม.เห็นชอบมาตรการลดภาระค่าครองชีพและทั้งฟื้นฟูเศรษฐกิจจากผลกระทบของการแพร่ระบาดไวรัสโควิด-19 รวม 4 โครงการ ประกอบด้วย โครงการคนละครึ่ง ยิ่งใช้ยิ่งได้ เยียวยาผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เยียวยาผู้ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ครอบคลุมประชาชน 51 ล้านคน จะมีเม็ดเงินลงสู่ระบบเศรษฐกิจตั้งแต่เดือน ก.ค.-ธ.ค.64 ประมาณ 4.73 แสนล้านบาท โดยประชาชนแต่ละคนเข้าร่วมได้ 1 โครงการเท่านั้น โครงการคนละครึ่ง เป็นโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจและการจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศของภาครัฐ โดยช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายกับภาคประชาชนครึ่งหนึ่ง โดยร้านค้าจะยังคงได้รายได้เท่าเดิม เพียงแต่ครึ่งหนึ่งเป็นเงินจากลูกค้าโดยตรง อีกครึ่งหนึ่งเป็นเงินที่รัฐบาลช่วยออกให้เป็นโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจและการจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศของภาครัฐ โดยช่วยบรรเทาภาระ

ค่าใช้จ่ายกับภาคประชาชนครึ่งหนึ่ง โดยร้านค้าจะยังคงได้รายได้เท่าเดิม เพียงแต่ครึ่งหนึ่งเป็นเงินจากลูกค้าโดยตรง อีกครึ่งหนึ่งเป็นเงินที่รัฐบาลช่วยออกให้ (PPTV ONLINE)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึง เกิดความสนใจว่ามีปัจจัยใดที่ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ตมีแรงจูงใจในการใช้โครงการคนละครึ่ง และเพื่อเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่ทำจะทำวิจัยเกี่ยวกับโครงการของรัฐบาลในอนาคต
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้มีการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการหลายท่านโดยได้สรุป การใช้แนวคิดและทฤษฎีในการวิจัยดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ มนัสชนก ไชยรัตน์ (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปช่วงสถานการณ์ COVID-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ

- การเคยใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต
- ความถี่ในการใช้โครงการคนละครึ่ง
- แหล่งข้อมูลข่าวสารที่รู้จักโครงการ
- ประเภทสินค้าที่ใช้ซื้อโครงการคนละครึ่ง
- การใช้จ่ายครบ 300 ต่อวัน
- ความยากง่ายของการใช้งานโครงการคนละครึ่ง
- ประโยชน์ของโครงการ
- การใช้จ่ายสินค้าผ่าน G-Wallet
- ช่วงเวลาที่ใช้โครงการคนละครึ่ง
- รูปแบบการเติมเงินเข้า G-Wallet

2. ความพึงพอใจในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ ณัฐรยาน์ เกิดมาก (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชัน (App Makro) โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

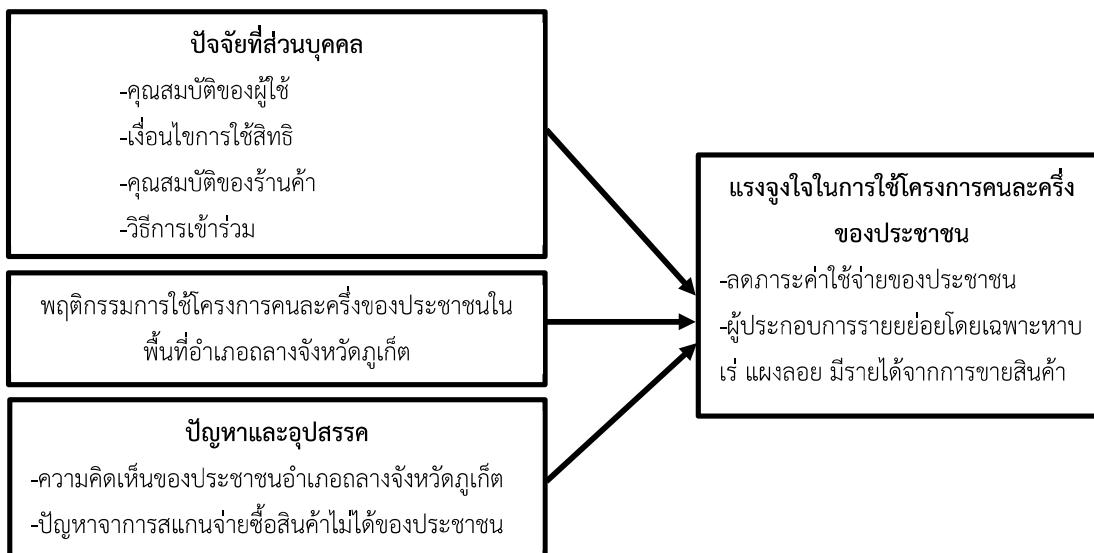
- ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	3 ข้อ
- ด้านการใช้งาน	4 ข้อ
- ด้านความนิยม	3 ข้อ

3. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ ฉัตยาพร เสมอใจ (2550) โดยมีข้อคำถาม 8 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

- ด้านการวิธีการใช้ 4 ข้อ
- ด้านแอปพลิเคชัน 4 ข้อ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “โครงการคนละครึ่ง” ผู้วิจัยมีแนวทางการดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยดังนี้
ประชากรในการวิจัย

ประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ตที่มีสิทธิในโครงการคนละครึ่งซึ่งทางผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบถึงจำนวนประชากรในอำเภอถลางจังหวัดภูเก็ตที่แน่นอนที่มีสิทธิในโครงการคนละครึ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดย ใช้สูตรของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งสูตรในการคำนวณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

$$n = \frac{p(1-P)Z^2}{E^2}$$

โดยที่

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

P = สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยกำลังสูม .50

Z = ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ระดับ .05)

E = ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่เกิดขึ้น = .05

โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 384

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ประชาชน ในอำเภอถลางจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ทำการแบ่งได้เป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามด้านลักษณะด้านประชากรศาสตร์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบคำถามได้เพียงคำตอบเดียว เป็นคำถามปลายปิด (Close-end)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต เป็นคำถามปลายปิด (Close-end) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบเดียว

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต เป็นคำถามปลายปิด (Close-end)

ส่วนที่ 4 คำถามด้านปัญหาและอุปสรรคในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เขียนความคิดเห็นส่วนตัวเพื่อที่ผู้วิจัยจะได้นำไปใส่ในส่วนของการปรับปรุงแก้ไข และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์กับโครงการคนละครึ่งต่อไป

การตรวจสอบเครื่องมือ

เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามใน 2 ด้าน คือ ความเที่ยงตรง ของเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านธุรกิจ จำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา โครงสร้างแบบสอบถาม และปรับปรุงคำภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย เทมาสมและสมบูรณ์

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดไปทำการทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มประชากรจำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีของ Cronbach's Alpha เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) โดยใช้เกณฑ์ว่า ข้อความในแบบสอบถามควรมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.7 ขึ้นไป (Cortina, 1993; Schmitt, 2007) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและค่าสถิติต่างๆ โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การแปลความหมายข้อมูล (Interpretation) โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive research) อธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดระดับความสำคัญที่มีผลของแต่ละปัจจัยจะใช้มาตราดับประมาณค่า (Rating Scale) และมีเกณฑ์การในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสำคัญดังนี้ (Cooper and Schindler, 2007: อ้างใน เอกซิย อภิสกัด์กุล กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์ และจตุพร เลิศล้า, 2551)

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 แสดงถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 แสดงถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	แสดงถึง ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	แสดงถึง ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	แสดงถึง ระดับน้อยที่สุด

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอทางจังหวัดภูเก็ต สามารถสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอทางจังหวัดภูเก็ต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้ ประชาชนในพื้นที่อำเภอทางจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่เคยใช้โครงการคนละครึ่งในการซื้อสินค้าต่างๆ โดยใช้ซื้อสินค้าจำนวน 11-20 ครั้งต่อเดือน และทราบข้อมูลข่าวสารของโครงการจากเว็บไซต์มากที่สุด นิยมใช้โครงการคนละครึ่งซื้ออาหาร/ผลไม้ โดยใช้ครบ 300 ต่อวันเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าแอปพลิเคชัน ใช้งานและลดค่าใช้จ่ายได้ในหลายด้าน โดยส่วนใหญ่ผู้คนจะใช้โครงการคนละครึ่งในช่วงเวลา 11.00 – 13.00น. และเติมเงินเข้าแอปพลิเคชัน G-wallet ผ่านแอปพลิเคชัน Krungthai NEXT

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอทางจังหวัดภูเก็ต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน	3.52	0.722	มาก
ด้านการใช้งาน	3.55	0.698	มาก
ด้านความนิยม	3.78	0.660	มาก
รวม	3.62	0.693	มาก

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอทางจังหวัดภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 โดยมีความพึงพอใจในด้านความนิยม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.78 รองลงมาเป็นด้านการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.55 และด้านความปลอดภัยในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.52 ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอทางจังหวัดภูเก็ต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้โครงการคนละครึ่ง	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับปัญหาและอุปสรรค
ด้านการวิธีการใช้	3.21	0.751	พบเจอบานกลาง
ด้านแอปพลิเคชัน	3.17	0.704	พบเจอบานกลาง
รวม	3.19	0.728	พบเจอบานกลาง

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถางจังหวัดภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาและอุปสรรคในด้านวิธีการใช้และด้านแอปพลิเคชัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาและอุปสรรคในด้านวิธีการใช้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสแกนจ่ายเงินไม่สำเร็จเป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาคือ สแกนแล้วบอกว่าอยู่ห่างกันเกินระยะที่กำหนด และร้านค้าหายาก มีน้อย การค้นหากาก ไม่ได้เรียงลำดับตามลำดับ

- ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาและอุปสรรคในด้านแอปพลิเคชัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ใช้งานสแกนใบหน้าไม่ผ่านเป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาคือ แอปพลิเคชันค้างบ่อย บางครั้งเด้งหลุด และผู้ใช้งานไม่ได้อัปเดตแอปเป็นเวอร์ชันล่าสุด ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลงานวิจัยในหัวข้อเรื่อง “พฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถางจังหวัดภูเก็ต” พบประเด็นที่นำเสนอในงานนำเสนอภิปรายผลดังนี้

- จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาและอุปสรรคในด้านวิธีการใช้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สแกนจ่ายเงินไม่สำเร็จเป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด เนื่องจาก ระบบแอปพลิเคชัน อาจยังมีความเสถียรและความพร้อมใช้งานไม่มากพอ ซึ่งสอดคล้องกับ กัญญา บุญมาก (2563) ได้ศึกษา ปัจจัยความพึงพอใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาล สำหรับประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ในกรุงเทพมหานคร ระบุว่า สาระนักวิชาการ 3 กลุ่ม ลงความเห็นในเรื่องของการเข้าถึงและการให้บริการให้อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากการถึงเว็บไซต์ในการใช้ลงทะเบียน ค่อนข้างยาก อีกทั้งขั้นตอนในการลงทะเบียนมีความยุ่งยาก รวมถึงจำนวนเงินที่ช่วยเหลืออาจจะน้อยเกินไปสำหรับความต้องการของประชาชน

- จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาและอุปสรรคในด้านแอปพลิเคชัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ใช้งานสแกนใบหน้าไม่ผ่านเป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด โดยอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก แอปพลิเคชันนี้อาจจะเป็นแอปใหม่และอาจต้องตั้งค่าในระยะเวลาที่นานกว่านี้เพื่อความพร้อมใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐชัยานันท์ เพิงเกา (2561) ได้ศึกษา พฤติกรรมการใช้บริการ แอปพลิเคชัน “BUALUANG MBANKING” ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) พบว่า แอปพลิเคชัน ของผู้ใช้บริการในภาพรวมอยู่ในระดับมากอยู่แล้ว โดยพุฒิธรรมในการใช้บริการต้องเกิดจากความน่าเชื่อถือของระบบ แอปพลิเคชัน ก่อน ดังนั้นความน่าเชื่อถือที่เกิดขึ้นได้ แอปพลิเคชัน ต้องมีความปลอดภัยขั้นสูงสุด ความสามารถของระบบต้องสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการได้ เพื่อจูงใจการใช้บริการจากลูกค้าอย่างยั่งยืน ธนาคารจึงควรคงความเป็นมาตรฐานของ แอปพลิเคชัน และพร้อมที่จะพัฒนา แอปพลิเคชัน ให้ดียิ่งขึ้นไปเพื่อให้ทันต่อความต้องการและทันต่อคุณสมบัติที่ต้องการ

- จากผลวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในด้านความนิยม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชนและร้านค้าได้ประโยชน์จากการมีความพึงพอใจมากที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ปัจจุบันมีสถานการณ์โควิดเกิดขึ้นจึงทำให้เศรษฐกิจในประเทศแย่ลง เมื่อมีมาตรการนี้เกิดขึ้นจึงทำให้ประชาชนออกໄไปจับจ่ายใช้สอยกันมากขึ้น ละเกิดผลประโยชน์ที่ดีกับประชาชน ธุรกิจและเศรษฐกิจในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับ อุบลวรรณ ชุนทอง (2561) ได้ศึกษา ปัจจัยความสำเร็จของความตั้งใจในการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบชำระเงินผ่านคิวอาร์โค้ด ของประชากรในกรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้ถึง ประโยชน์ในการใช้งานส่วนผลต่อความตั้งใจใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่าน

ระบบชำระเงินผ่านคิวอาร์โค้ด ของประเทศไทยในกรุงเทพมหานครเนื่องจากธนาคาร แต่ละธนาคารเป็น ผู้จัดทำ ระบบ QR Code Payment และทำการประชาสัมพันธ์โดยตรงกับลูกค้าของ ธนาคารทั้งที่เป็นรายเดิมและลูกค้ารายใหม่ โดยมี จุดเด่น ของการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่าน ระบบ QR Code Payment ในด้านการคิดค่าスマคำสบานอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยรวมเนี่ยในการใช้บริการอยู่ในอัตราต่ำกว่า ค่าธรรมเนียมในการทำธุรกรรมทางการเงินของ ธนาคารประเภทนี้ และเมื่อ ประชาชนทั่วไปเกิด การรับรู้ผลประโยชน์ของระบบ QR Code Payment ที่จะได้รับจะมีแนวโน้มในการตั้งใจใช้ บริการได้เพิ่มขึ้น

- จากร่วมวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในด้านการใช้งาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า สามารถใช้งานได้ง่าย รวดเร็ว สะดวกมีความพึงพอใจมากที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ในปัจจุบันอยู่ ในยุคของการเร่งรีบ การที่แอปพลิเคชันสามารถใช้งานได้ง่ายและรวดเร็วเป็นการตอบโจทย์ชีวิตคนในปัจจุบันโดยเฉพาะวัย ทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ จิรภัทร มีขันหมาก (2564) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้งานแอปพลิเคชันเป้าตั้ง พบร่วม เมื่อผู้ใช้งานได้รับความสะดวกสบายและความรวดเร็วในการทำธุรกรรมทางการเงินและยังทำให้การเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของภาครัฐเป็นเรื่องง่าย ส่งผลเป็นอย่างมากในการยอมรับการใช้งานแอปพลิเคชัน

- จากร่วมวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในด้านความปลอดภัยในการใช้งาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ความปลอดภัยในเรื่องสแกนซ์สินค้ามีความพึงพอใจมากที่สุด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ความปลอดภัยในการใช้แอปพลิเคชัน เป็นสิ่งนึงที่ทำให้คนส่วนใหญ่เชื่อใจและเลือกใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญ ภรณ์ กิตติสิทธิชัย (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการใช้งานกระแสเป้าเงินอิเล็กทรอนิกส์ (E-Wallet) ใน การซื้อสินค้าของผู้บริโภคในจังหวัดกรุงเทพมหานคร พบร่วม กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าเจ้าของ แอปพลิเคชัน /ร้านค้า/ผู้ ให้บริการสามารถดูแลขั้นตอนการใช้บริการซื้อสินค้าด้วยระบบ E-Wallet ผ่าน อุปกรณ์สมาร์ตโฟนได้ถูกต้องแม่นยำและ เชื่อมแอปพลิเคชัน /ร้านค้า/ผู้ให้บริการมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า สามารถเก็บข้อมูลส่วนตัวของลูกค้าไว้เป็นความลับ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอลาดจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัย ได้รับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบ แบบสอบถาม และผลจากการวิเคราะห์สำหรับสรุปได้ดังนี้

- จากการศึกษาพบว่า ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในด้านความ ปลอดภัยในการใช้งาน อยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในเรื่องเวลาสแกนซ์สินค้าอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น รัฐบาล ควรนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้โดยอาศัยแนวทางจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชน กับกลุ่มเป้าหมาย เช่น ขยายวงกว้างกับธุรกิจสามารถใช้คนละครึ่งได้ นอกเหนือจากร้านอาหาร ร้านขายของชำ เพื่อช่วยพยุง ระบบเศรษฐกิจภายในประเทศให้ ดำเนินการต่อไปได้

- สำหรับความพึงพอใจในด้านการใช้งานโครงการคนละครึ่ง/แอปพลิเคชันนั้น ผู้ได้รับสิทธิโครงการคนละครึ่งพึง พอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในเรื่องไม่ต้องใช้เงินสดในการใช้งานอยู่ในระดับมาก ดังนั้น รัฐบาลควรนำผลการวิจัย มาประยุกต์ใช้โดยอาศัยแนวทางจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น ผลักดันให้ร้านอาหาร ร้านขายของชำ ขนส่งสาธารณะและธุรกิจอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชน ในปัจจุบัน ให้มีตัวเลือกในการชำระเงินผ่านช่องทางดิจิทัลเพิ่มขึ้น เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ บัตรเดบิต/เครดิต ระบบคิวอาร์ โค้ด เป็นต้น

- ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคที่พบในการใช้โครงการคนละครึ่ง/แอปพลิเคชันนั้น อยู่ในระดับพบเจือปานกลาง โดยมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องสแกนจ่ายเงินไม่สำเร็จมากที่สุด ดังนั้น รัฐบาลควรนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้โดยอาศัยแนวทางจากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น ปรับปรุงระบบแอปพลิเคชันให้มีความเสถียรและมีความพร้อมใช้งานมากยิ่งขึ้น

- ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาและอุปสรรคในด้านแอปพลิเคชัน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องผู้ใช้งานสแกนเบนเนี้ยนไม่ผ่านมากที่สุด ดังนั้น รัฐบาลควรนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้โดยอาศัยแนวทางจากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น ควรใช้วิธีการยืนยันตัวตนที่เสถียรที่สุด อาจจะเปลี่ยนวิธีจากสแกนหน้าผ่านโทรศัพท์ เป็นการยืนยันผ่านตู้ของธนาคารกรุงไทยแทนเพื่อความสะดวกแก่ผู้ใช้งานบางกลุ่ม

- ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในด้านความนิยม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชนและร้านค้าได้ประโยชน์จากการมีความพึงพอใจมากที่สุด ดังนั้น รัฐบาลควรนำผลวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนด้านธุรกิจโดยอาศัยแนวทางจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชน เช่น วางแผนโครงการใหม่ ๆ ที่ประชาชนและธุรกิจร้านค้าต่าง ๆ สามารถได้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นยังเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลที่ พฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ใช้ประชาชนโครงการคนละครึ่งมาก เพราะช่วยลดรายจ่าย เนื่องจากปัจจุบันผู้บริโภคประสบปัญหาดับ “โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019” ทำให้มีการซื้อสินค้าออนไลน์เป็นจำนวนมาก

2. งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะ พฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตเท่านั้น ซึ่งยังไม่ครอบคลุมทั้งหมด ดังนั้นควรศึกษาเพิ่มเติมในการใช้จ่ายออนไลน์ ทั้งหมด เพื่อให้ทั่วถึง

3. การศึกษาครั้งนี้มีเพียงพฤติกรรมการใช้โครงการคนละครึ่งของประชาชนในพื้นที่อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต โดยแบ่งเป็น ด้านลักษณะด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการ ความพึงพอใจ ปัญหาและอุปสรรค ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป อาจเลือกศึกษาเฉพาะการใช้โครงการเพื่อเอาไปพัฒนาด้านไหนบ้าง

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2562). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สืบคันวันที่ 29 มกราคม 2565

จาก <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/bamrasjournal/article/view/240349>

กัญมา บุญมาก. (2561). ปัจจัยความพึงพอใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโครงการคนละครึ่งของรัฐบาลสำหรับประชาชนผู้ได้รับสิทธิ ในการวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. วารสารโครงการทวิบริโภคทางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ, 1-13.

จริภัทร มีขันหมาก, นิสารัตน์ โสดามุก, ปณิ莎 ตันติกุลชาต และนลินภัสสร์ บำเพ็ญเพียร. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้งานแอปพลิเคชันเบื้องต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

- ฉัตยาพร เสน่ห์ใจ. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ชีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชยานภรณ์ กิติสิทธิ์ชัย. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการใช้งานกระแสเป้าเงินอิเล็กทรอนิกส์(E-Wallet) ในการซื้อ สินค้าของผู้บริโภคในจังหวัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตกรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- ชริณี เดชจินดา. (2535). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์กำจัดกากอุดสاقกรรมแขวงแสมดำเขตบางขันเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชางาดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล
- ณัชพล บุญภารณ์. (2563). "สือกด่วน" คืออะไร สืบค้นวันที่ 29 มกราคม 2565 จาก <https://www.sanook.com/campus/1399731/>
- ณัฐชยานันท์ เพ็ง Vega. (2561). พฤติกรรมการใช้ Internet Banking ของผู้ใช้บริการ Application "BUALUANG MBANKING" ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ณัฐรยาน์ เกิดมาก. (2561). การสำรวจความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชัน (App Makro) จาก <https://shorturl.asia/hsUTk> วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสยาม
- มนัสชนก ไชยรัตน์. (2563). พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปช่วงสถานการณ์ COVID-19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ราช ศิริวัฒน์. (2017). แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ พฤติกรรมของผู้บริโภค. สืบค้นวันที่ 11 เมษายน 2564 จาก <https://doctemple.wordpress.com/2017>
- สินแพท ลำลูกกา. (2563). Social Distancing คืออะไร ทำไม่ต้องห่างกัน สืบค้นวันที่ 29 มกราคม 2565
- อุบลวรรณ ขุนทอง, นรีรัตน์ อนันต์ชัยรัชตะ และธิดา แหลมหลักสกุล. (2561). ปัจจัยความสำเร็จของความตั้งใจในการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code Payment ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
- PPTV ONLINE. (2564). “คนละครึ่ง” สืบค้นวันที่ 29 มกราคม 2565 จาก <https://shorturl.asia/ObPCH>
- Cochran, W.G. (1977). Sampling Techniques. 3d ed. New York: John Wiley and Sons Inc.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2002). Principles of marketing. NJ: Prentice Hall